

Митрополит УПЦеркви був гостем в Ірвінгтоні

Ірвінгтон (І. Г.) — З нагоди храмового свята місцевої української православної парафії св. Трійці в Ірвінгтоні, що відбулося у минулу неділю, 17-го червня, Архирейську Святю Літургію очолював Владика Мстислав, Первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА. Ному сослужили протопресвітер о. Артемій Селепін, голова Консисторії, о. Петро Сагайдачний, настоятель місцевої парафії, о. протодиякон Володимир Поліщук та іподиякони інж. Віктор Ронський і інж. Симон Натаніда. Співав церковний хор під кер. інж. Дмитра Олійника.

Церква була вщерть виповнена. На закінчення Святої Літургії Владика Мстислав виголосив проповідь про майже двохтисячолітній шлях Христової Церкви, яка після з'явлення Святого Духа на Його Апостолах стала носієм навчання Господа нашого Ісуса Христа. Владика Мстислав також розповів про цей великий і відповідальний шлях Української Православної Церкви, від її заснування, апостолом Андрієм на Київських горах та про її вплив на сході Європи. Наприкінці проповіді і Владика Мстислав попросився за вірними, ствердивши, що через 30 років, він вже буде в літаку, в дорозі до Парижу на Світовий Собор Української Автокефальної Православної Церкви.

Митрополит Мстислав висловив вдячність українській молоді, яка в уніформах СУ-МА, Пласту і ОДУМ-у прибула його зустрінути перед входом до Храму.

Віля двох соток українського громадянства засіло до столів в парафіяльній залі, щоб спожити святочний обід. За головним столом засіли протопресвітер о. А. Селепін і пани-маткою, о. прот. І. Крета, секретар Консисторії і пани-маткою, о. П. Сагайдачний та пани-маткою, о. І. Наконечний і пани-маткою і о. протодияк. В. Поліщук. Було чотирнадцять представників, які заступали тринадцять різних організацій і товариств.

У мистецькій частині під час обіду виступили: відома співачка-солістка п-ї Ганна Шерей при аккомпаніменті мгр Марти Цибик; паниа Таяна Васильєва і Капелла Вандуристів при Станції Дивізійників в Ньюарку.

Було декілька промов-привітів. Найбільше зворушливим було слово д-ра Богдана Оленицького, який подякував протопресвітері о. А. Селепину за його привіт від УПЦеркви під час поїздки в Ньюарку Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого.

Окружні Комітети Відділів УНС Нью Джерсі відзначили 80-річчя „Свободи“

Джерсі Сіті. — 15-го вечора цього року сповнилося 80 років з того часу, як у цьому надгрудонському місті появилася перше число „Свободи“, яка видангнала ініціативу створення Українського Народного Союзу та стала його офіційним органом. З нагоди цього 80-ліття Окружні Комітети Відділів УНСотису стейту Нью Джерсі влаштували минулої суботи, 16-го червня, у великій залі місцевого Українського Народного Дому ювілейний бенкет, в якому взяло участь кругло 200 осіб, головним представниками багатьох устанав і організацій. Відкрив бенкет голова Спільного Комітету Окружних Комітетів Відділів УНСотису, створеного спеціально для цієї нагоди, інж. Мирон Сірий, вітаючи привітних між ними о. Володимира Левницького з Байону, о. митр. прот. Теодора Форостія з Пассейку та передавши ведення програми інж. Омелянові Грабоні, голові Окружного Комітету Відділів УНС в

На Союзівці розпочався вишкільний курс секретарів і організаторів УНСотису

Союзівка, Кергонксон, Н. П. — Минулої неділі, 17-го червня, тут почався шостий з черги тиждень вишкільного курсу для організаторів і секретарів Українського Народного Союзу, в якому бере участь понад сімдесят учасників, переважно секретарів і організаторів членів. Курс відбувається в двох класах, ведених в українській та англійській мовах. Паселі відбуваються спільно. В програмі курсу входять підрозділи викладки на теми: основи життєвого забезпечення (асекурація математика); суспільні основи забезпечення; забезпечення договір (грамота); правні вимоги й різниця між братським і комерційним забезпеченням; техніка й психологія забезпечення акції; статутні проблеми; „наш товар“, тобто родина життєвого забезпечення; складання забезпеченого плану й добір грамот; скільки кому потреба мати забезпечення; як користуватися кінцевою викладкою;

БРЕЖНЕВ ПРИХАВ ДО ЗСА, У ВАШИНГТОНІ ПОЧИНАЮТЬСЯ НАРАДИ НА ВЕРШИНАХ

Вашингтон. — Згідно з Вашингтонським демонстраційним планом, конференція на вершинах між президентом Ніксоном та генеральним секретарем КПРС Л. Брежнєвим мала початися в понеділок, 18 червня, безпосередньо після формального привітання. Брежнєв прибув до ЗСА ще в суботу 16-го червня, щоб мати час відпочити після подорожі та закінчити преліминарні розмови з політичним радником президента Ніксона, Генрі Кіссінджером. На аеродромі Брежнєва привітав від імені Уряду державний секретар В. Роджерс, але тоді ніяких формальних церемоній не було і Брежнєв відразу перейшов до Кемп Дейвід, де перебував до понеділка 18 червня. Вечером 16 червня президент Ніксон розмовляв з Брежнєвим телефоном. В неділю 17 червня закінчено підготовку до конференції на вершинах. Генрі Кіссінджер відбудує найперше наради з президентом Ніксоном у Кей Біскей на Флориді, а відтак має зустріч з Л. Брежнєвим у Кемп Дейвід. Як відомо, п'ять проєктів договорів про співпрацю між ЗСА та СРСР вже готові до підпису. Досяг про програму зустрічі на вершинах не подано ніяких докладніших даних. Взагалі, уся програма поїздки Брежнєва в ЗСА окутана таємницею з уваги на безпеку і небажання нарадити Брежнєва на будь-які неприємності для нього несподіванки. Справа в тому, що з боку різних антиєврейських груп, а в першій мірі з боку єврейських організацій, були заповіджені демонстрації проти Брежнєва. Така ж демонстрація заповил і частинно вже переріли у Вашингтоні та Нью Йорку українські, литовські, латвійські та естонські організації. В часі жидівської маніфестації у Вашингтоні промовляв сепаратор Генрі Джексон, автор додатку до договору в справі надання для СРСР статусу упривілейованої держави, який домагався, щоб той договір не увійшов в силу до того часу, поки з СРСР не буде дозволена вільна еміграція. Промовляючи на ва-

Залога „Скайлеб“ у встановила рекорд — готується до повороту на Землю

Гюстон, Техас. — Перша залага астронавтів на космічній лабораторії „Скайлеб“ встановила рекорд, перебуваючи в космосі понад 24 дні. Попередній рекорд належав советським астронавтам, які у 1971 році перебували в космосі 23 дні, 18 год та 22 хвилини. Але ця залага советських астронавтів згинула трагічно під час повороту на Землю. За останніми планами, теперішня залага „Скайлеб“ у має пробути на цій лабораторії запланованих 28 днів, повертаючись на Землю в п'ятницю, 22-го червня. Астронавти Чарльз Конрад мол., Джеймс П. Кервін і Пол Дж. Вейц в суботу, 16-го червня, відбули пробу повернення на Землю. Вони перейшли з космічної лабораторії до своєї повітряної корабля „Аполло“, який є сполученням із „Скайлеб“ — ом, і пройшли через цілу процедуру, зв'язану з їх поворотом на Землю. В п'ятницю, 22-го червня ц. р., астронавти осядуть на водах Тихого океану, звідки їх підбере американський військовий корабель „Тікондерога“. В неділю, 17-го червня, з астронавтами розмовляв телефоном президент Р. Ніксон, який хвалив їх за винахідливість у напрямі ушкодження „Скайлеб“ — у. Президент сказав, що астронавти доказали, що при існуванні всіх складових машин і техніки, людська винахідливість є найважливішою. Астронавти також одержали побажання в „День Батька“ від своїх родичів у Гюстоні. Тимчасом, астронавти продовжували виконувати заплановані експерименти.

Федеральний суд постановив, що чужинецькі платники податків мають право на „Медикер“

Маямі, Флорида. — Федеральний суд цієї округи 11-го червня ц. р. постановив, що чужинецькі платники податків, які не стали постійними мешканцями Америки, все одно мають право діставати медичну допомогу „Медикер“, коли їм сповнилося 65 років життя. Таким чином, цей суд проголосив неконституційними деякі правила програми „Медикер“, які заперечували це право. Досяг повне право на опіку „Медикер“ мали тільки громадяни ЗСА та чужинці, які влаштувалися на постійне проживання в Америці. Щоб бути класифікованим „чужинцем постійного мешканця“ (резидент — ейленд) — треба проживати в Америці 5 років. „Чужинці постійного мешканця“ мають всі права громадян, за винятком права виборчого голосу.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Джерсі Сіті. — Минулої п'ятниці, 15-го червня, тут у приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу відбулися чергові наради Головного Екзективного Комітету цієї великої установи, цим разом відігравши присвячену організаційним справам. У нарадах, що їх відкрив і ними проводив головний президент Пасип Лисогір, разом з ним взяли участь усі інші голови ексекютивних управлінь: заступник головного президента проф. Іван Телюк, заступник головного президента на Канаду сенатор Павло Юзик, заступниця головного президента пани Марія Душник, заступник головного президента і ректорський секретар Володи-

ІНЖ. ЄВГЕН ІВАШКІВ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ

Нью Йорк. (ТУА) — Для 16 червня ц. р. в Українському Інституті Америки в Нью Йорку відбулися 26-ті Загальні Збори Товариства Українських Інженерів Америки при участі 48 делегатів з 118 голосами, які заступали 13 Відділів. Збори проводив інж. Р. Рогожа, а секретарювали інж. О. Лєсєвий і інж. М. Ільків. До ділової президії також входили присутні голови Відділів: д-р інж. І. Метль (Бюфало), інж. С. Змії (Нью Джерсі), інж. Л. Калінич (Нью Йорк) і інж. Б. Захарчук (Філадельфія). До почесної президії Зборів були запрошені члени — сеньйори професор П. Дубрівний, інж. З. Кохановський, інж. М. Печанський, інж. В. Шиприкевич та присутні були голови Т-ва інж. О. Балабан, інж. В. Богачевський, інж. Р. Галілей, інж. М. Шуль і інж. Е. Ярош.

У звітній Управі Т-ва поінформувала про успішну діяльність у минулої каденції, в якій організовано Дослідний Осередок Техніки України, скомплектовано майже в цілості Збірник ТУ-ТА в 25-річчя видавано „Вісті“, єдиний український технічний журнал у вільному світі, як також Бюлетень для внутрішньої інформації членства. У звітному періоді Управа влаштувала три наукові конференції (Нью Йорк, Чикаго і Філадельфія), як також вечори, присвячені сл. п. інж. П. Шохові і сл. п. інженерів — поетові С. Маланюкові. У звітному періоді зріст членства, як також фінанси Т-ва були задовільні.

Після записів, дискусії уступлення абсолютної уступляючої Управі, інж. Андрій Пашук, голова Номінаційної Комісії, подав до відомої вислід листопадового голосування на керівні і контрольні органи Т-ва. На голову Т-ва обрано інж. Євгена Івашківа, а до Управи таких членів: д-р В. Гой-

Померла Мілена Грінвальдт, відома акторка

Минулої п'ятниці, коли вже друкувалося суботнє число „Свободи“, наспіла вістка із Сейнт Пол, Мінн., що там померла після короткої та важкої недуги на 68-му році життя Мілена Грінвальдт, відома акторка українських театрів в Україні та на еміграції. Народжена в Харкові, почала вона свою акторську кар'єру на сценах українських мандрівних театрів у Західній Україні. Продовжувала виступи на сценах таборних театрів, що їх допомагала організувати разом із покійним мужем Борисом Грінвальдом, а крім того читувала в таборних школах. Вчительську працю продовжувала бл. п.

„Нью Йорк Таймс“ опублікував апел до американського народу в обороні ув'язнених українців

Нью Йорк. — У неділю, 17 червня, у зв'язку з приїздом до ЗСА генерального секретаря КПРС Л. Брежнєва, опубліковано заходами Українського Конгресового Комітету Америки „Відкритий лист до американського народу“, в якому з'ясовано положення в Україні під сучасну пору та звертається увагу на порушення там основних прав людини. „Відкритий лист“ займає повну сторінку редак-

Українці Нью Йорку демонстрували проти Брежнєва

Нью Йорк. — Заходами Організації Українського Визвольного Фронту в Нью Йорку та при співучасті Метрополітального Відділу УККА тут влаштовано в неділю 17 червня по полудні маніфестацію з метою звернути увагу населення на переслідування і терор в Україні якраз в час, коли до ЗСА приїждив на конференцію на вершинах з американським Президентом генеральний секретар КПРС Л. Брежнєв. Близько тисячі учасників маніфестації зібралася з відомими транспарантами на Гамаршолд Плаза, недалеко від Уніон-Сквайра. Маніфестанти, де після молитви, яку провів о. Лаврентій Лавринюк, відбулося громадське віче. З промовами виступили: проф. Іван Вовчук, голова Головної Управи ООЧСУ, ексекютивний віцепрезидент УККА Йосип Лисогір, Аскольд Лозницький та д-р І. Дочев від ПАБНА. Вілний ряд американських місцевостей, включно з Об'єднаними Націями. Щоб все так поширити серед американців образ Брежнєва як „дбайливого батька родин“, в суботніх і недільних американських виданнях було поширено фото Брежнєва, на якому він є із своєю дружиною в парку, доглядаючи свою вугучку.

Советські жиди апелюють до Заходу про підтримку

Москва. — У зв'язку з поїздом до ЗСА Брежнєва сім советських жидівських науковців, які почали голодувати на знак протесту проти заборони емігрувати до Ізраїлю, дернувшись до закордонних кореспондентів в Москві з дилемою поширити на Заході інформацію про їхнє положення, прохачи одночасно допомоги у їхніх стараннях емігрувати з СРСР. В письмовому апелі жидівські науковці заявляють, що вони „радіше бажать вмерти“, ніж жити як невольники. В. Брайловського.

Владика Шмондюк, духовенство та численна громада супроводили в останню дорогу померлих трагічно Софію і Юрія Ліщинських

Амстердам. — Як уже коротко інформовано, минулої середи, 13-го червня, у місцевості Гленвіл біля Амстердаму трагічна випадина настигла українську родину Ліщинських, як у пожежі їхньої хати загинули трагічно 46-літня св. п. Софія Віра Ліщинська і її 18-літній син Юрій Ігор, та інші члени родини, батько Ярослав, дочка Любов та молодший син Євген були попечені. З кінця минулого тижня, в п'ятницю і суботу 15 і 16-го червня, відбувся тут останній похоронний акт цієї великої трагедії, в якому взяв участь Владика Йосиф Шмондюк із Стемфорду, численне духовенство та біля п'ятсот осіб із членів родини та численних друзів Покійних. Парастас за померлих відправляли у п'ятницю 15

Померла Мілена Грінвальдт, відома акторка

Минулої п'ятниці, коли вже друкувалося суботнє число „Свободи“, наспіла вістка із Сейнт Пол, Мінн., що там померла після короткої та важкої недуги на 68-му році життя Мілена Грінвальдт, відома акторка українських театрів в Україні та на еміграції. Народжена в Харкові, почала вона свою акторську кар'єру на сценах українських мандрівних театрів у Західній Україні. Продовжувала виступи на сценах таборних театрів, що їх допомагала організувати разом із покійним мужем Борисом Грінвальдом, а крім того читувала в таборних школах. Вчительську працю продовжувала бл. п.

СВОБОДА

FOUNDED 1953

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1948.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Вперті українці“

Під таким заголовком польська газета „Гвізда Полярна“ з 16 червня опублікувала широку інформацію про українську громаду в Чикаго. Привід для цієї інформації дали відвідини у цьому місті Верховного Архiepіскопа та посвячення нової церкви св. Володимира і Ольги, доквруга якої об'єдналося понад 3.000 вірних. Для польського автора досягнення української громади в Чикаго на церковному відтинку виглядають як подвиги, тим більше, що йдеться тут, як пише він, про оформлення досить сконцентрованого українського поселення у тій власне частині міста, яку попередня польська більшість визнала за втрачену та її в більшості покинула, „відступаючи“ перед прониканням етнічних груп — пуерториканської та мексиканської.

„Українці вирішили витримати і не тільки затримати там свій стан посідання, але його скріплюють, бо туди починають повертатися втікачі, а також і поляки, виключаючи реальності в інших етнічних власників“, — підкреслюється в згаданому дописі, у якому одночасно вказується на намагання української групи зберегти свою ідентичність, традиційні звичаї, обичаї та культуру.

Успіхи і досягнення української групи польський автор д-р Вітольд Борисевич ставить за приклад своїм польським землякам. Наводячи порівняння з польською громадою в Чикаго, він пише: „Микола Копернік, дякуючи дець там згорі на цю нову церкву і дав на схід, на уфундований українцями двомільйонний Інститут Українознавства при Гарвардському університеті — мусить із смутком думати: „Ах, коли б я народився українцем, то ніні напевно не було б клопотів зі сплатою коштів мого пам'ятника перед Плянтарієм, а на осередок його імені (Фундація Коперніка) також вплинуло б уже кілька мільйонів“.

Очевидно, така висока оцінка нашої групи має свою вимову і може будувати оправдану національну гордість. Чейже не є ніякою таємницею факт, що позиція польської етнічної групи в ЗСА набагато сильніша порівняно з українською і має багато крапів можливості. Вистачить тут нагадати, що тільки чисельне відношення між українцями і поляками в ЗСА є як 1:5. З другого боку, така оцінка в очах наших сусідів також зобов'язує. Треба тільки пожити, щоб ми у кожному випадку, коли мова йде про наше громадське і церковно-релігійне та господарське життя, спиралися на такіми, якими нас бачать сусіди.

Совєтське окомилування

Немає совєтської газети чи журналу, в яких не було б мови про виконання її переважували господарських планів, про нові досягнення в розбудові промисловості, про нові підприємства, гідроелектричні тощо. Що папір може багато витримати — це загальновідома річ. Про це найкраще знають совєтські журналісти.

Під цим оглядом знаменною є інформація у московській газеті „Труд“ з 14 червня, що відверто написана про „символічну інаугурацію гідроелектричної на Сибіру, яка відбулася ще в грудні 1968 р. і про яку „Правда“ та „Известия“ інформували, як про одне з найбільших досягнень совєтського будівництва, „Правда“ з 19 грудня 1968 року у своєму репортажі з „відкриття“ та „урухомлення“ цієї гідроелектричної писала про те, як „протягом секунд затряслася велетенська машина і її могутній бас зіллється з хором шести інших машин вже в дії“.

„Труд“ з 14 червня ц. р. пише, що ця інформація стосувалася „символічного“ започаткування праці гідроелектричної, бо насправді електричний генератор ніколи не був закладений і по сьогодні з уваги на його дефекти спочивав на підлозі в будівлі. Коли ж у мікші прислали новий генератор, то його дефекти були такого порядку, що за три роки треба було віддавати його до направи аж... 62 рази. В лютому цього року Міністерство Електричної Промисловості та Міністерство Електричної Інженерії замовили в харківському заводі на власний рахунок новий генератор — вже третій за чергою, щоб врешті урухомити гідроелектричну, яка постачає 500.000 кіловатів струму для совєтського господарства.

Як знаємо, совєтські чинники звичайно прихвально такого роду „досягнення“, а окомилування у совєтському виробництві є щоденним явищем. Стаття в московському „Труді“ с. зокрема, вимовно являє під сучасну пору, коли до ЗСА приїхав совєтський „фірор“ Брежнєв, щоб тут дістати допомогу для СССР, в першій мірі машини. Ця стаття вказує також на справжні мотиви совєтських прагнень до „мирного співіснування“ і „мирної офензиві“, яку з такою силою намагаються проводити совєтські олігархи, що в такий спосіб рятують свою імперію.

Любов Колеснік

ВТИКАЧІ
З „ЧЕРВОНОГО РАЮ“

Ганна Колеснік, ще недавно співачка Київської опери, в своєму інтерв'ю з кореспонденткою австралійського журналу „Бумес Дей“ — Айлою Крейг в українцем — перекладачем Михайлом Трачуком, сказала: „Я тужу за Україною, бо це — моя друга мати... І хоч як далеко я від неї, для мене вона близька. Никколи в Австралії я почувала себе надзвичайно самотньо, але у мене велика розрада, що зі мною вся родина, я вірю, що навчуся тут жити і що проселюся перед нами майбутнє без тривоги. Це не важливе, що тут ми мусимо починати наше життя від початків, наш кожний віддих на цій землі вільний, ми вибудували страху. А страх постійно переслідує населення Совєтського Союзу, здавлене тираниєю Москви“.

Родина Колесніків це: Володимир Колеснік, колишній директор Київської опери, його дружина Ганна і її сестра Тамара Ратушняк, учителька гри на фортепіано і диригентка хору, їхня мати Одарка Степова і двоє хлопців, Максим — син Ганни і Валентин — син Тамари.

У Києві матеріально їм поволосяло добре, вони були в центрі мистецького життя, і все ж без вагання покинули рідну землю. Останнім часом за ними вдень і вночі стежили агенти КГБ, щоб їх не вилучили з країни. Одного разу, коли Анна виборалася до театру співати в „Запорожжі за Дунаєм“, до неї зазвонили і сказали, що замість неї виступити інша артистка. Це була очевидна провокація: кагетисти хотіли змусити її чоловіка виступити в її обороні, зчинити авантюру, можливо й відмовитися того вечора диригувати. Але та провокація їм не вдалася.

Такого роду шикани переїхали їхню долю — Колесніки вирішили втікати, хоча були свідомі того, що коли їх зловлять, то своє життя закінчатимуть вони на засланні. Як вдалося їм втекти, про це вони не говорять, щоб не віднайти дороги іншим.

Ганна Колеснік розказує: „Діти про втечу нічого не знали, думали, що ми просто подорожуємо. Вони й не уявляли, що беруть участь у смертельній грі з печінні справ. Ми у великій напрузі мовчали, а вони перекидали веселими словами, спостереженнями і співками“.

Іхали Колесніки в авто „Волгою“, яке покинули перед австралійським кордоном. Володимир Колеснік каже: „Україну ми залишили, щоб чим самим запобігти втечі перед цілим світом проти безоглядного нищення людських прав і свободи на нашій батьківщині. Хоч я був директором опери, в справах підбору п'єс і акторів рішаві комуністичні урядові чинники“.

Володимир Колеснік від 21-го року життя належав до комуністичної партії і колись

вірив, що комуністичні ідеї подолають всіляке зло в світі. Але потім ця віра розвіялася. Його 38-літня дружина Ганна не була членом партії. Вона, її чоловік, як і багато інших українців, обурювалися проти домінуючої ролі росіян. Про це їхні настановлення доводилися і стали за ними стежити, шукати матеріалів, щоб притягнути до суду.

Як оповідає Володимир Колеснік, в Україні дітей від найменшого віку навчали, щоб Захід — „гнилий“, декадентський. Це робиться, довели, але постійно. Тож, коли люди, що приїждять із за кордону, визнаються підсовєтським громадянином, який Захід насправді с, вони, індо-тринізовані пропагандою, їм не вірять. Тому, коли Колесніки прибули до Відня, вони не були певні, як їх приймуть і яке справжнє обличчя вільного світу. А віденці зустріли їх прихильно, підшукали для них помешкання, подбали про засоби до життя.

Проголосившись вільними Відня, Колесніки не могли вийти з дня, оглядаючи прерабати вітрини крамниць, спостерігаючи свободну і безжурну поведінку прохожих. Були вони в опері, оглядали дім Шуберта, любовались Дунаєм, але їх не залишало почуття тривоги, що їх арештують і відшлють назад до Совєтського Союзу.

У Відні багато допомогли Колеснікам українці, а також деякі американці. Вони познайомилися з директором австралійської опери Степаном Голлом, і він приобіцяв їм, що коли вони туди переїдуть, ангажмент. В Австралії перебувають від січня 1973 року.

Із хвилюючою уємністю, але й із тугою в очах Колесніки згадують Київ, зокрема Шевченківський бульвар, де мешкали. Поза працею вони радо приймають гостей або самі йдуть у гості чи до ресторана. Часто вибираються на набережну і над берегом смажать рибу. Ганна Колеснік, усміхаючись, каже: „Ми, українці, із самого початку раділи й веселі і шукали тільки нагоди, щоб побувати в товаристві, гуртом поспівати і забавитися“.

Коли Айла Крейг спитала, чому стільки років втримується в СССР комуністична влада, що тиранизм мільйонів людей, Володимир Колеснік відповів: „Щоб не заблукати, треба туди поїхати і пожити принаймні півроку. Залиша рука, що тримає за горло всі підсовєтські народи, це рука КГБ, беззаставно шпигування, це вгляд у кожний нерв, у кожний сколюк душі. Вони ніби про все знають. Тільки, — лукаво підсміхнувся Володимир, — з нами їм не пощастило“.

Володимир Колеснік розповідає і про релігійні переслідування, і про тяжкі матеріальні умовини населення.

Теодор Данилев

ФЕРМЕНТ В УКРАЇНІ

У „Свободі“ з 18 квітня з'явилася відрядна вістка, що у видавничій „Крайсї Пресі“, Бутгейвен, Н. Й., дешевним виданням вийшла книга англійською мовою п. з. „Фермент в Україні“. Книжку зредатував Майкл Браван, а вступне слово до неї написав Макс Гейворд. У книзі зібрано і скоментовано багато документів та матеріалів, що стосуються українського руху самооборони, писання Л. Лук'яненка, М. Масютки, М. Горина, В. Мороза, В. Чорновола і інших.

Уперше ця книга вийшла

А Ганна Колеснік з гіркістю докидає: „Тільки тим, що на вершці суспільної піраміди, живеться краще, як жили царі. Високі партійці мають розкішні „дачі“ і можуть задовольнити всі свої примхи. Вони обороняють комунізм до останнього віддиху“.

„Коли йдеться про долю підсовєтської жінки, — каже Ганна Колеснік, — вона змінилася хіба тим, що жінкам нині живеться куди тяжче, як колись. Вони працюють на дорогах, кладуть цеглу, напругають мости... І коли дивлюся, — додає вона зіздхолючи, — як живуть жінки в Австралії, моє серце криється в заздроту про тих, що в Україні“.

„Комунізм, — а з а в і л а Ганна, — у своєму організмі несе смертельну недугу. Бо жінка може нічого силувати людей жити таким життям, що протиставляє їхній натурі, їхнім прагненням“.

У Сидней родина Колесніків ще не здобула стільки грошей, щоб збудувати собі дім і ще не осягнула тієї слави, що в Україні, а що найважливіше, немає у них ще достатнього знання мови. Але біля них вже зібрався гурт друзів — українців і австралійців, які допомагають їм чим можуть.

Під кінець розмови Ганна Колеснік сказала: „Я ще й досі не можу усвідомити, що можу робити все, що мені завгодно, і в і с ловувати все, що думаю. А вже найважніше для мене повірити, що ми зовсім вільні від „дорозказів“ Ц е и т р а л ь н о г о Комітету Культури, що у зурпував мистецтво і мистців за напрямками Москви“.

І так родина Колесніків, що ще недавно належала до підсовєтської України до найвищих мистецьких кіл, раптово опинилася на далекій чужій землі, щоб не тільки вільно висловлювати свої думки, але й вільно... думати. Ця родина, як їй не трудно, доволі живиться зі своєї „оточення“, і жде своєї долі, р о з г л а д а є т ь за розв'язкою. І що б не принесла їм їхня доля, вони чашливі, бо струснули із себе проникливий погляд КГБ і їхніх прислужників, підводили голови і оновлюються у незвичній для них речі — у свободі.

„друком в Лондоні 1971 року. Але й до її виходу друком вона була відома британським соведологам, які покликувалися на неї у своїх писаннях про українських дисидентів в Україні. Після виходу з друку на книгу похвалили дуже прихильні рецензії“.

Коментатор ББС на підсвєтській темі Яніс Сапек у передатчі англійською мовою для закордону про цю книжку сказав таке:

„Майкл Браван дав в руки дослідникам Заходу англійський переклад великого числа українських документів, що освітлюють боротьбу за національні права в Україні... Зібрані в книзі документи ілюструють з одного боку розмір національних тенденцій на Україні в останні 10 років, а з другого — репресії Москви, щоб здушити ці тенденції... Книга Майкла Бравана, перша серйозна студія про рух незадоволення в Україні і в деяких інших республіках, свідчить про невдачу совєтської національної політики...“

Багато рецензій на згадану книгу з'явилось у британській провінційній та в лондонській пресі.

„Ланкастер Гардіс“ з 22 червня 1971 р. писав: „... урядник показує у книзі витривалість боротьбу українців проти російської колоніальності... Книжка вражає своєю холодною, клінічною представленням різкою несправедливості і переслідування тих, які говорять і пишуть проти режиму...“

„Ця надзвичайна збірка документів на 200 сторінках, — писав політичний журнал „Іст-Вест Дайджест“ за вересень 1971 р., — виключає інтересне вступне слово пера Макса Гейворда, мас п'ять частин, післяслова, список в'язнів, бібліографію та індекси. Поважну частину книжки становлять писання Чорновола, „Заповідник ім. Берії“ Мороза та справа юриста... Англійський читач уже добре ознайомлений з процесами молодих совєтських письменників, але мало обізнаний із специфічними українськими справами. Ця книга — перша хроніка подій, збірка аргументів проти нелюдської владю культурного і політичного життя українського громадянства“.

Відомий британський соведолог Едвард Крейкшов у своїй статті в тижневику „Обсервер“ з 22 серпня 1971 р. п. з. „Як поводиться Москва з жидками, які хочуть емігрувати“, пише:

„Іншими жертвами режиму с національно свідомі особи в неросійських республіках СССР. Не треба бути аж українським націоналістом, щоб не відчувати огиди до дикого трактування всіх проявів національного свідомства в Києві, Харкові і інших містах. Кожному, хто схильний думати, що ми одержуємо фальшиві уявлення про репресивну політику від жидів, рекомендуємо про-

В. Ласовський

ЩОБ НЕ ЗАГРЕБУВАТИ КУЛЬТУРНОГО ДОРОБКУ

ХІХ виставка Об'єднання Мистців України в Нью Йорку не багато різнилась від усіх попередніх. Як і попередні, вона нагадує вулиці із стільниками, що в них трудюлюбіві бджоли в шестистінній жемірні покривають по декілька краплин життєдайного меду. І тут трудюлюбіві наші мистці в чотирикутні полотна покривають, зі своїм талантом, по дробині того цінного еліксиру, що в гуртовому і часовому а г ромадженні творить поняття національної культури, життєдайного чинника існування і розвитку нації.

Проте ХІХ виставка ОМ-УА має свою виняткову особливість. А саме — вона попереджує чергову, ХХ виставку, що її самі мистці і з певністю весь наш культурний загаль визначать, як ювілейну виставку.

В чому ж полягає б не визначення? Хвилинка засади.

По стінах нашої галерії просунулось за останніх двадцять років, скромно числячи, дві тисячі творів у збірних виставках. В індивідуальних других стільки, як не більше. Значить, заокруглюючи, п'ять тисяч творів, авторства приблизно півтори сотні мистців, членів Об'єднання і запрошених гостей.

Признаймо, цифирне зіставлення вельми імпозантне, коли зважити, в яких умовах читати книгу „Фермент в Україні“.

Ця книжка мовою судів, прокураторів, свідків обвинувачуваних і в'язнів мучеників дає сумний і зворушливий коментар до того, що діється тоді, коли мужчини й жінки, бувши гордіми з того, що с совєтськими патріотами, мають відвагу ставати в обороні прав меншості, гарантованих конституцією...“

Автор рецензії у тижневику „Тайме Літерарі Септембер“ з 17 вересня 1971 р. у рецензії на книгу писав:

„... Однак, значно менше відомо нам про переслідування в Україні кримських татар і інших меншинних груп просто тому, що у великій більшості випадків судові процеси ведуться секретно, а жертви, яких налічується тисячами, висилаються до тюрем і концтаборів... Однак, деякі документи дісталися на Захід, а у книжці, вперше опублікованій Майклом Браваном, с маса матеріалів про політичні переслідування в Україні, досі найширші, коли йдеться про неросійські республіки...“

Прихильні рецензії на „Фермент в Україні“ з'явилися також у кварталнику „Інтернешнел Афферс“ за січень 1972 р. та в багатьох інших органах.

Поява згаданого книжки у дешевому виданні дасть змогу широким колам української суспільності за океаном познайомитися із справами і проблемами, які й надалі с остро актуальними.

нашим мистцям „доводиться розгортати свою творчість, маючи дуже маленьку можливість продавати грошові затрати на самі лише технічні матеріали“.

А тепер будемо дуже суворі супроти наших образотворців і зарахуємо з начислених п'ятьох тисяч виставлених тут творів тільки двадцять п'ять до творів на галерійному поземі, значить на такому поземі, який кваліфікує їх на те, щоб бути виставленими на стінах республіканської галерії, „солондо мріючи, на стінах українських національних галерій в майбутньому. Таких творів матимемо аж двісті Тихих, що перед усім „культурним світом за них не зрозумімо, с, таких, що твердими цеглинами вбудовуються в нашу національну культуру. Мас тут свою вимову те, що деякі з наших мистців своїми іменами вийшли на мистецьку міжнародну арену, а деякі, як Архипенко, Гринченко та Андрієвич, унічачі славою плеяди українських мистців цього століття“.

Закінчу реєстр розважань болотою пригадок подій на нашому національному матеріку. Там Мавка із сатаніського послідовності, як ніколи досі, докорірно випало с самотність української культури. І в українській культурі, і в діяльності і якості авторствотриває проталани, а зокрема в образотворчому мистецтві, яке стає на шлях співіснування супроти московських сопреалістів в закріпавлюванні імперських позицій у Кремлю“.

А тепер про визначення ХХ збірної виставки ОМУА та його мети. Запропоновано видати люксовий альбом, що вмістит би найкращі досягнення наших образотворців на часовому просторі двадцятих збірних виставок ОМУА. Метою такого видання було б в першу чергу довести до майбутності надбання позабатьківщинного українства у світовому розсіланні, заступити „бідний у репродукованій формі т ланки нашого пластичного мистецтва, що їх на відірваній землі зніщує окупант. Також метою була б можливість передати культурним світом засвідчені наш культуротворчий потенціал. Також метою була б можливість молодшим нашим поколінням дати в руки таке засвідчення для протидії їхньому комплексові неповноцінності, що постає в оціненні чужих атракційних культур. Метою також була б можливість знайомити ту частину нашого суспільства з образотворчою віткою нашої духовної культури, яка, бувши розкинана по різних континентах і країнах, не мала змоги запізнатися з добробом наших мистців“.

Стільки про проєкт. А тепер про його здійснення. Ось відносно його здійснення я дозволю собі поставити запитання тим, що слухають оці мої слова, і тих, що їх читатимуть у пресі: чи знаходи коло видання подуманого альбому, його фінансування мали б упасти на плечі тих самих мистців, що з самопоявою творили свої образи, організували свої виставки, словом здійснювали своє післанництво супроти свого народу“.

Коли прийняти за аксіому твердження мистецтвознавців, що споживач культури с співтворцем, і коли погодитися, що партнер споживача співтворця, мистецтв с співтворець своє завдання повинно виконувати, то відповідь на моє запитання дуже проста.

Тож, відкриваючи виставку ОМУА, ключ до наших культурних громадян, усіх, кому справа у к. р. а і ської культури на серці, всіх, що тут близько до стін нашої галерії, і тих, що дуже далеко, з'єднаймо наші зусилля, даймо змогу представити збірникові кращих досягнень українського творчого духа об'являти наші „майбутності на звільнених землях батьківщини, наших дітям, цілому вільному світові, як незаступний документ і врешті нам самим — напам'ять про те, що ми самі — прагнучи до свого найкращого“.

Слово на відкритті ХІХ виставки ОМУА 10-го червня ц. р. в Нью Йорку.

М. Хмляк

РЕЦЕНЗІЯ З БУДУЧИМ

Пропам'ятна Книга із Святочного Обходу Українсько-Католицького Каледжа для 24 листопада 1940 у Філадельфії, Па. (Філадельфія, 1941).

(2)

Коледж у Стемфорді, в якому залишилось тепер 16 українських студентів, у дні, коли перед нами „український Рим і український Гарвард“, коли нам відкритий шлях наукових успіхів у найкращих наукових інституціях Америки, — не захоплює, Коледж у Стемфорді виріє на середній школі, яку заснував Кир Константин спочатку у Філадельфії, а сорок років тому, в 1933 році, переніс її до Стемфорду. Зі школою був (і с) пов'язаний великий семінар. В ті часи більшість українського населення скупилася у вуглекопних місцях західної Пенсильванії та у більших промислових центрах Америки. Стемфорд ще мав ха-

рин Пегельський та проф. Микола Чубатий написали більшість статей, однак декілька — це спомини очевидців, як от згадка про дев'ять українських шкіл в Нью Йорку, які існували від 1924 по 1931 рік. Платня учителя становила 120 дол. місячно, включно з вакаційними місяцями.

Так як тепер вища освіта стала нормою, так на початках століття тяжко було багатьом оправдати відсутність заробіткової праці на чотири роки, потрібні на вищу студію. Антиінтелектуалізм пересечного американця передавався — зі спінзненням — нашій заробіткової еміграції, і треба було великої візи, щоб поширити вулгоскопний обрій. Про плоризм американської культури не було мови. Айриші, ще так недавно висміювані „з е л е н о р о г и“, раді були знайти істоту подібну до себе, а зараз нижче від себе, нового бульбоді — слов'янина. Ціль статей у пропам'ятній книзі не лише просвітницька, а щоб пошукати віру у себе, щоб показати велич української культури, коротко — щоб переконати що „українське гарний“. Бо лише гордий

наріз вдержить твердину наоки. Кир Ко н с т а н т и н, який свій докторат здобув перед Першою світовою війною в Ієсбруку, свято вірив у силу науки. Як більшість ідейних галицьких патріотів, він також був переконаний у потребі науки для добра народу. Бог і Батьківщина, Матір Божка і Ненька-Україна зливалися для нього у одну святу ціль, візію котрої він пробував передати людям, які не бачили — і заведучи колинебудь побачать — край своїх батьків.

Тут не місце передавати огляд труднощів перших поселенців та їхніх зусиль творити задовільні церковні громади, як і не треба тут вводити у чвари, які нищили ті громади. Зорганізувавши наново сітку українських католицьких церков, які він відвідував щотижня, Кир Константин поставив на голос на створення українських шкіл. Навіть, будова церкви, не то що її вивішування, підпорядковувалося школі. Він був переконаний, що пишні храми світяться пустою, коли не буде достору при парохіях, коли американський король, посилений ірландсько-

асиміляторським католицизмом, перетопить нашу моль на свій лад. Тому потрібна була школа, тому на тис на середній школі, тому зусилля на заснування семінару, який виховував би душпастирів для нових церков. Ідея коледжу виросла із ґрунту тих же аргументів, секуляризація та змагання до вищого рівня життя відзначувалися на професійних аспіраціях української молоді. В цей час, перед популяристю етнічних студій, який коледж давав можливість включити українознавчі студії в навчальну програму. Такої можливості не було нідє інде. Бажання студентів не відігравали ролі у плануванні курсів того часу, а в додатку не було багато студентів українського походження по американським коледжам.

Тогочасна Україна, через сім років після голоду, була остаточно у сталінських руках, а Сталін був в дружбі з Гітлером. В Європі війна. Не диво, що такий розгосло дано звичайнісному коледжу в Стемфорді. Це ж бо перша висока школа українців Америки — це ж бо правдива надія українства в американському морі. Досі

Україна постачала національні кадри, але в 1940 році еміграція в Америці чітко здала собі справу, що вона і с „одиноким середовищем“, де в теперішню пору можна безпечно та свободно організувати українську культуру і українську самостійну думку“. (Передовиця „Америка“ з 19 жовтня 1940 р.) Разом з коледжем Кир Константин уфундував музей, спровадуючи для нього експонати з Європи та випускаючи унікалі тут, в Америці. Серед них був примірник „Зорі Галицької“ за 1849-51 роки. Плянуча також Акадіємію Наук та почав перетворювати наукове видання і видання шкільних підручників.

Молодим чоловіком Константин любив виголошувати довіг, поетичні промови. Після бурхливих подій в Америці його стиль зовсім змінився. Короткі, різкі речення падали, як кулі. Навіть у радісні дні — як цей свята його коледжу — він не дозволяв собі на задоволення: „В нас живуть світлі традиції героїчних подвигів... Маммо Базар і Маківку, Крути, трикутник смерті“.

Славімо тих, що життя свої

ПРОТОКОЛ

3 РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯНІ
ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 21-го ДО 25-го ТРАВНЯ 1973 РОКУ
НА „СОЮЗІВЦІ“, НЕРГОНКСОН, Н. Я.
(9)

ЗІСТАВЛЕННЯ ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ У.Н.С.ЗА 1972 РІК.

ЧП. НАЗВА РАХУНКУ	ПРИХОДИ	ВИДАТКИ	НАДВИЖКА
1. Членські вкладки.....	2.867.759.06		
2. Відсотки.....	1.898.319.52		
3. Чинші-реальності.....	46.844.29		
4. Інші впливи.....	49.198.55		
5. Виплати грамот.....		2.269.689.40	
6. Кошти адміністрації-платні.....		234.768.74	
7. Кошти адм.-забезпечення працівни-		121.051.34	
8. Кошти адм.-річеві видатки..../ків		91.962.76	
9. Кошти-подрядчиків, засідань і репре-		46.438.00	
10. Організаційний відділ /зентацій.		308.956.35	
11. Кошти інвестицій.....		13.751.28	
12. Дивіденда.....		410.755.12	
13. Кошти конвенції.....		3.600.00	
14. Допомоги-пожертви.....		66.453.82	
15. Свобода.....		187.200.00	
16. Комісії.....		16.792.65	
17. Реальності.....		91.732.31	
18. Українські публікації.....		2.027.21	
19. Амортизація.....		23.911.54	
РАЗОМ: Приходи У.Н.С.....	4.862.121.42		
РАЗОМ: Видатки У.Н.С.....		3.889.090.52	
НАДВИЖКА У.Н.С.....			973.030.90
СОЮЗІВКА: ПРИХОДИ.....	325.295.75		
СОЮЗІВКА: ВИДАТКИ.....		295.906.93	
СОЮЗІВКА: НАДВИЖКА.....			29.388.82
ВИДАВНИЦТВО СВОБОДА: ПРИХОДИ.....	425.811.96		
ВИДАВНИЦТВО СВОБОДА: ВИДАТКИ.....		423.448.42	
ВИДАВНИЦТВО СВОБОДА: НАДВИЖКА.....			2.363.54
РАЗОМ 1972 РІК.....	5.613.229.13	4.608.445.87	1.004.783.26
РАЗОМ 1971 РІК.....	5.426.765.12	4.631.414.32	795.350.80
В ПОВІВНАННІ З 1971 РОКОМ ПРИХОДИ			
БУЛИ БІЛЬШІ НА.....	186.464.01		186.464.01
ВИДАТКИ БУЛИ МЕНШІ НА.....		22.968.45	22.968.45
РАЗОМ :.....	5.613.229.13	4.608.445.87	1.004.783.26

РОЗПОДІЛ

ЗАГАЛЬНИХ ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ НА ПОДИНОКІ ФОНДИ У.Н.С.ЗА 1972 Р.

ЧП. НАЗВА ФОНДУ	ПРИХОДИ	ВИДАТКИ	ЗРІСТ + СПАД -
1. Забезпеченевий фонд.....	5.159.776.63 Дол.	4.225.492.58 Дол.	+934.284.05
2. Братський фонд.....	115.347.00 "	77.975.13 "	+ 37.371.87
3. Сирітський фонд.....	9.103.32 "	4.064.71 "	+ 5.038.61
4. Фонд захисту.....	325.295.75 "	295.906.93 "	+ 29.388.82
5. Фонд наглої потреби.....	3.706.43 "	5.006.52 "	- 1.300.09
РАЗОМ:.....	5.613.229.13 Дол.	4.608.445.87 Дол.	1.004.783.26

БІЛАНСИ

НА ДЕНЬ 31.ГРУДНЯ 1971/1972 РР.

АКТИВИ /СТАН ЧИННИЙ/	1971 РІК	%	1972 РІК	%
1. Готівка.....	260.722.99	0.71	192.518.19	0.54
2. Бонди.....	25.556.838.63	69.83	25.390.448.55	67.52
3. Удільні.....	517.000.00	1.41	523.446.39	1.39
4. Моргеджі-гіпотечні позички	7.562.368.02	20.66	6.444.958.15	17.14
5. Позички членам.....	535.007.06	1.46	532.158.58	1.42
6. Позичка для Укр.Нац.Корп..	1.509.537.37	4.13	3.916.661.13	10.44
7. Реальності.....	632.282.47	1.73	581.842.72	1.55
8. Машина-інвентар.....	26.879.67	0.07	23.385.76	0.06
РАЗОМ АКТИВИ:.....	36.600.636.21	100.00	37.605.419.47	100.00
ПАСИВИ/СТАН ДОВЖИЙ/				
1. Фонд забезпеченевий.....	35.963.978.41	98.26	36.898.262.46	98.12
2. Фонд братський.....	319.467.31	0.87	356.839.18	0.95
3. Фонд сирітський.....	158.781.68	0.44	163.820.29	0.43
4. Фонд захисту.....	125.234.74	0.34	154.623.56	0.41
5. Фонд наглої потреби.....	33.174.07	0.09	31.873.98	0.09
РАЗОМ ПАСИВИ.....	36.600.636.21	100.00	37.605.419.47	100.00
1. РЕЗЕРВА НА ПОКРИТТЯ ГРАМОТ	26.733.064.67		27.333.917.12 +	600.852.45
2. ВЛАСНІ ФОНДИ РЕЗЕРВА.....	9.867.571.54		10.271.502.35 +	403.930.81
РАЗОМ:.....	36.600.636.21		37.605.419.47 + 1.004.783.26	

ПОЯСНЕННЯ ДО ПОДИНОКИХ РАХУНКІВ:

БОНДИ:

Стан бондів на день 1.січня 1972 р.	25.556.838.63
В 1972 р. підвищено вартість бондів	3.934.46
Продано в 1972 році.....	162.136.46
Обнижено вартість бондів.....	8.188.08
Стан бондів на день 31.грудня 1972.	25.390.448.55
РАЗОМ:.....	25.560.773.09 25.560.773.09

Бонди в сумі 22.384,152.65 дол. зде-
поновано в Комершел Трост Компані в
Джерсі Ситі, а \$3.006,295.90 канад-
ських бондів у Забезпеченевім Уряді
Отава, Канада. В часі перевірки чле-
ни Контрольної Комісії відвідали
згаданий Банк, перевірили льокату
бондів. В актах У.Н.С. знайдено від-
повідні документи на підтвердження
переховування бондів в Банку. На
підклад бондів Українська Національ-
на Корпорація затигнула позичку на
будову дому УНС.

УДІЛИ:

Стан уділів на день 1.січня 1972 р.	517.000.00
Закуплено в 1972 р.....	6.446.39
Стан уділів на день 31.грудня 1972.	523.446.39

РАЗОМ:.....	523.446.39	523.446.39
-------------	------------	------------

В 1972 р. У.Н.С. закупив додатково
в Кольоніал Конвертіг Фонд 555503
уділів на загальну суму 6.446.39 Дол.

Гіпотечні позички-моргеджі:

Стан моргеджів на день 1.січня 1972	7.562.368.02
В 1972 р. уділено моргеджів.....	378.611.53
В 1972 р. сплатили позички.....	1.496.021.40
Стан моргеджів на день 31.грудня 72	6.444.958.15

РАЗОМ:.....	7.940.979.55	7.940.979.55
-------------	--------------	--------------

В часі перевірки стверджено, що в 1972
сплачували позички регулярно-точно:
345 власників домів в З.С.А. на суму
50 власників домів в Канаді суму

РАЗОМ: сплачували регулярно.....	6.131.286.17
----------------------------------	--------------

Залежності понад три місяці:

3 власників домів в З.С.А.....	189.607.48	189.607.48
--------------------------------	------------	------------

Нерплатять і є в стадії перебрання:	124.064.50	124.064.50
-------------------------------------	------------	------------

РАЗОМ: стан моргеджів на день 31.12.	6.444.958.15
--------------------------------------	--------------

-9-

ПОЗИЧКИ ЧЛЕНАМ:

Стан позичок на день 1.січня 1972 р.	535.007.06
В 1972 уділено позичок.....	68.398.00
В 1972 дописано відсоки.....	20.874.72
В 1972 сплачено.....	84.562.40
В 1972 вплинуло з грошових зворотів.	7.558.80
Стан позичок на день 31.грудня 1972.	532.158.58

РАЗОМ:.....	624.279.78	624.279.78
-------------	------------	------------

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА КОРОПОРАЦІЯ:

Стан позички на день 1.січня 1972 р.	1.509.537.37
Позичено в 1972 році.....	2.407.123.76
Стан позички на день 31.грудня 1972.	3.916.661.13

РАЗОМ:.....	3.916.661.13	3.916.661.13
-------------	--------------	--------------

РЕАЛЬНОСТІ:

Стан реальностей на день 1.січня 72:	632.282.47
Перебрано реальність в Чикаго.....	18.555.05
Перебрано 3 будинки в Бронксі.....	129.861.71
Піднесено вартість реальностей Керн.	22.063.66
Продано перебрані реальності-доми..	202.502.54
Амортизація будинків Джерсі Сіті....	4.900.00
Амортизація будинків Кернгонксон....	13.517.63
Стан реальностей-будинків на 31.XII.	581.842.72

РАЗОМ:.....	802.762.89	802.762.89
-------------	------------	------------

Книжкова вартість будинків-реальнос.

	1971	1972
Союзівка-Кернгонксон.....	518.641.64	527.187.67
Головна Канцелярія Джерсі Сіті.....	41.000.00	36.100.00
4 перебрані будинки в Бронксі.....	72.640.83	
1 перебраний будинок в Чикаго.....		18.555.05

РАЗОМ:.....	632.282.47	581.842.72
-------------	------------	------------

ІНВЕНТАР-МАШИНИ-УРЯДЖЕННЯ:

Стан на день 1.січня 1972 р.....	26.879.67
Закуплено машини в 1972 році.....	2.000.00
Амортизація машин в друкарні.....	4.783.31
Амортизація машин в канцелярії.....	710.60
Стан на день 31.грудня 1972 р.....	23.385.76

РАЗОМ:.....	28.879.67	28.879.67
-------------	-----------	-----------

ДОТАЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЯМ:

Фонд Катедри Українознавства.....	3.000.00
Курси Українознавства на Союзівці...	2.192.00
Церква в Потребі.....	2.000.00
Український Конгресовий Комітет Аме.	2.000.00
Консисторія Української Прав.Церкви.	1.200.00
Злучений Укр.Ам.Допомоговий Комітет.	1.000.00
Наукове Товариства ім.Шевченка в А..	500.00
Пласт Америка.....	500.00
Спілка Української Молоді Америка...	500.00

(Продовження на стор. 4-14)

6. Звіт Головної Контрольної Комісії і її членів

(Продовження зі стор. 3-ої)

ДОДАТКИ ОРГАНІЗАЦІЯМ продовження/:

Український Вільний Університет в Мюнхені	500.00
Українська Вільна Академія Наук в Америці	500.00
Стипендія для укр. студій при Пен. університ.	400.00
Американський Червоний Хрест...../теті.	250.00
Українська Вільна Академія Наук в Канаді.	250.00
Комітет Українців в Канаді.....	250.00
Наукове Товариство ім. Т. Шевченка в Канаді	250.00
Колегія св. Василя в Стемфорді.....	200.00
Менор Каледж Філадельфія.....	200.00
Центр Укр.-Амер. Спортивних Товариств....	200.00
Союз Українських Студентів Канади.....	200.00
Спілка Української Молоді Канада.....	200.00
Українська Католицька середня школа в Діт-	100.00
Укр. кат. Академія св. Юра в Нью-Йорку /ройт	100.00
Студія Василя Авраменка в Нью-Йорку.....	100.00
Укр. Цент. Культури і Науки у Вініпезі.....	100.00
Пласт в Аргентині.....	100.00
РАЗОМ:	16.792.00

СТИПЕНДІЇ:

1. Крїй Вірт.....	1.985.58
2. Галина Катковська.....	995.00
3. Богдан Мутала.....	700.00
4. Галина Гуда.....	500.00
5. Орест Мартинович.....	500.00
6. Уляна Шумська.....	400.00
7. Андрій Байрак.....	400.00
8. Ярослав Дідюк.....	400.00
9. Бернард Домарацький.....	300.00
10. Христина Глетканич.....	300.00
11. Марта Гаврилюк.....	300.00
12. Олександр Кудрик.....	300.00
13. Лариса Садівська.....	300.00
14. Квітка Цісик.....	300.00
15. Віктор Мушинський.....	300.00
16. Осип Мицик.....	300.00
17. Роман Домич.....	300.00
18. Ірена Дворська.....	200.00
19. Гарвей Гнатюк.....	200.00
20. Лев Івасків.....	200.00
21. Марта Кондук.....	200.00
22. Дарія Анігницька.....	200.00
23. Богдан Лузна.....	200.00
24. Анна Маслий.....	200.00
25. Ірена Шикитин.....	200.00
26. Іван Ревт.....	200.00
27. Анна Слюсарчук.....	200.00
28. Ольга Захарків.....	200.00
29. Галина Зачковська.....	200.00
30. Люба Левицька.....	200.00
31. Віктор Грегор.....	200.00
32. Олександр Мотиль.....	200.00
33. Галина Бабич.....	200.00
34. Марта Кіхаровська.....	200.00
35. Мiron Мельник.....	200.00
36. Андрій Припхан.....	200.00
37. Дарія Стебельська.....	200.00
38. Уляна Шлизняк.....	125.00

СТИПЕНДІЇ/продовження/:

39. Олександра Ровловська.....	100.00
40. Ірена Хухман.....	100.00
РАЗОМ:	12.905.58

РІЗНІ-ПЕРЕНОСИ ФОНДІВ:

Приходи.....	136.942.39	136.942.39
Розходи.....		
РАЗОМ:	136.942.39	136.942.39

РІЗНІ-переноси фондів, це допоміжні рахунки, на таку суму в приходах і розходах, які повстали в наслідок переносів фондів. Вони повинні бути вилучені із звітів.

Відношення одержаних відсотків до інвестицій:

1968 РІК	4.37 %
1969 РІК	4.52 %
1970 РІК	4.61 %
1971 РІК	4.74 %
1972 РІК	5.09 %

Смертність членів:

1968 РІК	61.40 %
1969 РІК	58.09 %
1970 РІК	54.71 %
1971 РІК	57.22 %
1972 РІК	65.10 %

Оцінка членських грамот:

1970 РІК	134.23 %
1971 РІК	133.16 %
1972 РІК	136.37 %

Залегли вкладки за 1972 рік:

Залегли місячні вкладки-зібрані Відділами і не переслані до У.Н.С. до 31. грудня 1972	50.111.09 Дол.
Залегли місячні вкладки несплачені членами	54.994.07 "
Залегли місячні вкладки А.Д.Д.....	1.264.95 "
Залеглисть за реаскурацію.....	1.361.00 "
РАЗОМ:	107.738.11 Дол.

ПОРІВНЯННЯ

ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ З ПРЕЛІМІНАРНИМ БЮДЖЕТУ ЗА 1972 РІК.

ЧП.	ПРИХОДИ:	ПРЕЛІМІНОВАНО	ВПЛИНУЛО	±	ЗРІСТ	%
1.	Членські вкладки.....	2.850.000.00	2.867.759.06	+	17.759.06	100.62
2.	Відсотки.....	1.930.000.00	1.898.319.52	-	31.680.48	98.86
3.	Чинші-реальності.....	---	46.844.29	+	46.844.29	---
4.	Інші впливи.....	20.000.00	49.198.55	+	29.198.55	245.99
РАЗОМ У.Н.С.		4.800.000.00	4.862.121.42	+	62.121.42	101.30
5.	Сюмзівка.....	380.000.00	325.295.75	-	54.704.25	85.60
6.	Видавництво-Свобода.....	405.000.00	425.811.96	+	20.811.96	105.14
РАЗОМ:		5.585.000.00	5.613.229.13	+	28.229.13	100.51
ВИДАТКИ:		ПРЕЛІМІНОВАНО	ВИПЛАЧЕНО	±		
1.	Виплати грамот.....	2.400.000.00	2.269.689.40	-	130.310.60	94.57
2.	Кошти адм.-платні.....	251.000.00	234.768.74	-	16.231.26	93.53
3.	Кошти адм.-заб. працівни.....	118.250.00	121.051.34	+	2.801.34	106.89
4.	Кошти адм.-різні видатки	80.200.00	91.962.76	+	11.762.76	114.67
5.	Кошти под. засідань, рапрез.	41.500.00	46.438.00	+	4.938.00	111.90
6.	Організаційний відділ.....	400.000.00	308.956.35	-	91.043.65	77.24
7.	Кошти інвестицій.....	25.000.00	13.751.28	-	11.248.72	55.00
8.	Дивіденда.....	415.000.00	410.755.12	-	4.244.88	98.98
9.	Кошти Конвенції.....	60.000.00	3.600.00	-	56.400.00	6.00
10.	Допомоги-пожертви.....	56.000.00	66.453.82	+	10.453.82	118.67
11.	Свобода за членів.....	210.000.00	187.200.00	-	22.800.00	89.14
12.	Комісії.....	22.000.00	16.792.65	-	5.207.35	76.34
13.	Реальності-вдержання.....	---	91.732.31	+	91.732.31	---
14.	Українські публікації.....	---	2.027.21	+	2.027.21	---
15.	Амортизація.....	80.000.00	23.911.54	-	56.088.46	29.70
РАЗОМ У.Н.С.		4.103.950.00	3.889.090.52	-	214.859.48	94.76
16.	Сюмзівка.....	375.000.00	295.906.93	-	79.093.07	78.90
17.	Видавництво-Свобода.....	400.000.00	423.448.42	+	23.448.42	105.86
РАЗОМ:		4.878.950.00	4.608.445.87	-	270.504.13	94.46
НАДВИШКА:		706.050.00	1.004.783.26	+	298.733.26	142.31
РАЗОМ:		5.585.000.00	5.613.229.13	+	28.229.13	100.51

Преліміновано в приходах..... 5.585.000.00
Вплинуло..... 5.613.229.13

Вплинуло більше..... 28.229.13 Дол.

Преліміновано у видатках..... 4.878.950.00
Виплачено..... 4.608.445.87

Виплачено менше..... 270.504.13 "

РАЗОМ заощаджено..... 298.733.26 Дол.

Прелімінована надвишка..... 706.050.00 "

РАЗОМ: досягнуто надвишку за 1972 рік... 1.004.783.26 Дол.

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА КОРПОРАЦІЯ:

UKRAINIAN NATIONAL URBAN RENEWAL CORPORATION.

В 1969 р. створено окрему Корпорацію під назвою: Ukrainian National Urban Renewal Corporation.

В дні 20. серпня 1969 р. корпорацію засторовано в столиці сейту Нью-Джерсі.

Корпорація випустила 100 уділів по 1.00 доларові на загальну суму 100.00 доларів. Всі уділи викупив Український Народний Союз і тим самим Український Народний Союз через своїх представників вибраних до Дирекції контролює Корпорацію в 100 %.

До першої Дирекції-основників покликані:

1. Йосиф Лисогір-Президент,
2. Володимир Сохан-заступник президента і
3. Петро Пуцило-касієр-секретар.

Після смерті сл.п. Петра Пуцила, на це опорожнене місце покликані п. Уляну Дячук.

На річному засіданні Головного Уряду в місяці травні 1972 року рішенням доповнити Дирекцію двома додатковими членами: по одному від Контрольної Комісії і Головної Ради.

В місяці серпні 1972 Дирекція Української Національної Корпорації діяла в наступному складі:

1. Йосиф Лисогір-Президент,
2. Володимир Сохан-заступник президента,
3. Уляна Дячук-касієр-секретар,
4. Іван Винник-член Дирекції і
5. Тарас Шмагала-член Дирекції.

Корпорація затигнула на підклад фондів наступні позички:

ПРИХОДИ	ПО ДЕНЬ 31.12.72.	ПО ДЕНЬ 10.11.73
1. Український Народний Союз.....	3.916.661.13 Дол.	4.358.112.86 Дол.
2. Комершел Трост Компані Джерсі Сіті	2.000.000.00 "	2.000.000.00 "
3. Ферс Джерсі Нейшенел Бенк " Сіті	1.795.000.00 "	2.135.000.00 "
РАЗОМ:	7.711.661.13 Дол.	8.493.112.86 Дол.

РОЗХОДИ:

1. Земля.....	54.647.81 Дол.	54.647.81 Дол.
2. Головний контрактор Маскарелі Інж.	6.556.040.00 "	7.144.089.00 "
3. Архітект інж. Ю.К. Ястремський.....	276.408.00 "	279.937.00 "
4. Волчук і Маскарелі-субконтрактор.....	71.646.88 "	71.646.88 "
5. Карльос і Світ-КО мех. і електрик.....	142.708.00 "	142.708.00 "
6. Субконтрактори-дорадники, пляновики	64.052.98 "	67.867.18 "
7. Податки.....	16.845.97 "	18.508.28 "
8. Дозволи на будову і інші легальні.....	24.251.00 "	28.856.25 "
9. Аскурація..... /оплати/.....	51.597.68 "	59.493.88 "
10. Оголошення.....	5.689.54 "	8.486.82 "
11. Друки і канцелярські приладдя.....	1.427.27 "	1.427.27 "
12. Різні видатки.....	2.118.54 "	2.118.54 "
13. Відсотки Український Народний Союз	334.638.45 "	436.090.18 "

(Продовження буде)

Нові праці з історії України в рамках НТШ

З діяльності Секції Історії України в НТШ

Члени Секції Історії України Наукового Товариства Шевченка, під проводом директора Секції проф. д-ра Степана М. Гораків, секретаря Секції проф. д-ра Миколи Чирівського, готують до друку зг.л. закін. чукоту, що підготували чл. Секції. Ці праці будуть видані численні публікації з історії України. Подано короткий перегляд цих праць:

1. Англійське видання 10-томної Історії України-Руси Михайла Грушевського. В Секції доставлено проект видання англійською мовою чи мовою українською одним з чл. Секції НТШ та основоположника всебічної науки історії України. Це видання буде гідним відзначенням ювілейної століття НТШ і належним відзначенням пам'яті цього видатного українського вченого в 40-ві роки за життя його батька (24 листопада 1934 р.).

Окремі мотиви промовляють за виданням цієї мемуарної праці, спертій на наукові докази, єдиний правдивий історичний документ, який дає нам уявлення про життя українців в останні роки якраз вивчення їх життя в Росії, в Україні, в Європі — це і інші спонукати: в останні роки якраз вивчення їх життя в Росії, в Україні, в Європі — це і інші спонукати: в останні роки якраз вивчення їх життя в Росії, в Україні, в Європі — це і інші спонукати:

2. У підготовці двотомної праці п.н. «Україна і Європа» Конференція в Парижі в рр. 1919 - 1923. Це спільна праця професорів д-ра Матвія Стахова і д-ра Миколи Чирівського.

3. Готова до друку є спільна праця професорів д-ра Григорія Лужницького і д-ра Матвія Стахова п.н. «Рим, Паризький і Київський Мистецтво». Наріс історії розбудови і спроб поєднання Соборної Церкви в національно-суспільному аспекті. Це одностороння праця, на яку 500 сторінок великої вікіпедії. Запланована вона в українській і англійській мові.

4. Після Ювілейного Наукового Конгресу НТШ має бути опублікована праця п.н. «Записки НТШ» як перший збірник Секції Історії України. Тут будуть відмінені доповіді членів цієї Секції, викладені на Конгресі, а також й інші студійні статті.

5. Члени Секції беруть участь у редакції «Вісника Української Довідки» в Америці (проф. д-р Степан Горак і проф. д-р Петро Стецько).

6. Проф. д-р Микола Чирівський видає друком цього року дві праці англійською мовою п.н. «Філософія в економічній думці» і «Історія російської імперії» том І-й — Великий Володимир і Москва. Тереза пронос над друком, томою цієї історії п.н. «Парська Росія».

В рамках своїх завдань ця голова Комісії Советських Студій — Політична Радя УКА, проф. Чирівський видає до друку в журналі «Студії для нової центральної Європи» статтю п.н. «П'ятирічка 1971 - 1976 на шляху шляху свого завершення».

7. Генерал Павло Шандрук приготував до друку працю про стратегію оцінку походів Карла XII п.н. «Карло XII в Україні».

8. Проф. Микола Величківський має готову до друку працю п.н. «Сумні часи німецької окупації України в рр. 1941 - 44».

9. Отець протоархимандрит д-р А. Великий видає свою працю п.н. «3 літопису християнської України» т. V. Рим 1973.

10. Проф. д-р Петро Стецько має готову працю п.н. «Советська концепція права самовизначення народів. Теорія і практика від Леніна до Брежнєва».

11. Крім того приготувалися до друку далішні наукові праці проф. д-ра С. Гораків і інших.

М. Чирівський

В ЧАСІ ДЕБАТ НАД ПОЛОЖЕННЯМ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ в Раді Безпеки ООН представники СРСР, Ірану, Марокко, Гвінеї та Югославії зажадали виведення ізраїльських військ з окупованих арабських територій. З боку Ізраїлю поновлено вимогу, щоб між арабськими державами та Ізраїлем відбулися переговори для вирішення всіх спірних питань, заки Ізраїль відтягує свої війська.

ПОЖЕРТВИ З НАГОДИ 20-РІЧЧЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА І Т-ВА «РАДНА ШКОЛА» в ДЖЕРСІ СІТІ, Н. Дж.

Окрему подяку складаємо Кредитній Кооперативній Самодопоміжній Державі Сіті за довіру до цієї школи, про яку ми щиро любимо. Молоді автобуси до Галлеу під проводом мистця В. Пенного для відвідин церкви і музею.

З ВИСТАВКОВОЇ ЗАПІ

Володимир Бачинський і його творчість

20-го травня д.р. у галереї Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку відкрито виставку праць члена Об'єднання Мистців України в Америці Володимира Бачинського. Численним любителям мистецтва виставку та її автора представив голова ОМУА Михайло Черешньовський, який пригадав, що це вже четверта індивідуальна виставка праць цього талановитого і продуктивного мистця.

Понад п'ятдесят експонатів, виконаних переважно олійною технікою, загалом мазкою барвистих плям на стінах великої галереї. Виставку не дається «перебігти», як це часто буває з т.зв. пересиченими виставками. Кожний експонат поглинає глядача і змушує до естетичного переживання його асесорського змісту.

Головною ціллю праць Бачинського є їх серйозна зрілість. Це видно не лише у великій технічній розробці, з якою мистець розпорядився з багатоманітними проблемами, але також позначено це в свідомому добір сюжетного матеріалу, який у нього доволі багатий.

Бачинський належить до молодшого покоління українських мистців. Народився у 1936 р. в Галичині. Рідної землі не пам'ятає. Здобувши середню освіту тут в Америці, студію мистецтва в Прат Інституті, а після в Національній Академії Мистецтва в Нью-Йорку, а згодом в Римі протягом одного року доповняв студії в Академії Белль Арте. Хоч відсутній студійний вплив, який складає частину життя кожного мистця, самі студії ще не дають повного мистецького завершення. Те завершення може прийти щойно тоді, коли мистець знайде свій власний стиль, який дасть йому можливість працювати, втілюючи в дію набутий у часі студій. Це — найважливіший період творчого розвитку мистця. Хто перебував у драці Бачинського протягом років, той міг зауважити, що мистець поставив собі чіткі напрямки, до яких наполегливо прагне кожен свій стрімі. Він уточнює свої завдання, і щоб виконати їх, розвиває технічні засоби, переміщаючи всі перепони — площину, фарбу, знаряддя та ті трудності, які ставлять людський організм, що натуральним відлукм оброби перед очима, зусиллям. Тільки, що поборовавши усіх тих перешкод, насправді ніколи не закінчується в житті мистця.

Серед нових праць В. Бачинського на виставці показав також дві праці з давнішого періоду його творчості. Це — портрет жінки і Христос на Оливній Горі. Ці дві картини дозволяють глядачу на творчість Бачинського з певної перспективи. Там вже є деякі намічення, які мистець у великій мірі досягнув в пізніших працях.

Так в портреті, як і в композиції з Христом — мистець маніфестує велику пошану до старанного рисунку та до збагачування гами тоналних насичень світлотіні, контролюючи кольористичне зрівноваження площини образу. Це зокрема позначується у портреті жінки. Поруч до цього трафаретного трактування постаті Христа, мистець дуже цікаво технічно бок розв'язує фактуру ескел. Щоб здобути ефект у зображенні конкретних предметів, зокрема скелі, мистець користується технікою енергійного накладання фарби барвистими мазками т.зв. ін пасто і стосування промивання прозорою вертевою кольору т.зв. ласеруку.

Цю техніку Бачинський дуже цікаво розвивав, доводячи її до чималих ефектів. Розвиток того технічного прийому вимагав великої і послідовної праці, через яку Бачинський дійшов до гарних результатів, а водночас зумів знайти свій індивідуальний стиль вислову. Володимир Бачинський сьогодні розпоряджається вже важливими мистецькими досвідом, легко дає собі раду зі складними елементами картини, доводячи звучання кольору і рисунку до таких вищих, де починається сфера справжньої віртуозності.

Вдачу Бачинський рухливий і підприємчий. Для збагачення мистецтва він відбуває різні поїздки в Америку чи Європу. Одна з останніх його поїздок завела його на захід американського континенту до міста Кольорадо, Юта та Нью-Мексико, де його приваблювало життя і побут індіанців. Мистець каже, що він любить ходити по останках старих індіанських осель, вчуватися в те, що колись там діялося та роздумувати над ними духовними образами, якими жили ті оселі сотки, а може й тисячі років тому. В той мандрівці він зайшов до головного осередку індіанців, який зветься Меса Верде, що походить з Скелістих Гор (Rocky Mountains), на висоті 11,000 стіп над poziomом моря. Його захопило велич Скелістих Гір з грізними і монументальними Гренд Каньйонами та полонити барвиста обрядовість індіанців, яка своєю фантастичною містичністю органічно в'яжеться з тією дикою і величавою природою.

Бачинський малює це, нарисоване формами і багатством кольорів, докиля. В пейзажах повних орґіс, болящих світла мистець вміє постати індіанців у їхніх обрядових, барвистих строях, творить добре скомпоновану цілість. Видно — він глибоко переживав ці індіанські містери, бо присвятив їм більшість своїх експонатів на цій виставці. Ці переживання він дуже суб'єктивно вміє передати глядачеві. Усі картини — переважно — невеликого формату, виконані з технічною докладністю, з добрим рисунком і старанно збалансованою гаммою відтінків кольорів.

На цілому циклі з доволі великого формату картина з назвою «Молитва». У ній мистець зручно використовує контрастні контрасти гарячих і холодних тонів в скелетному гірському краєвиді з групою індіанців в обрядових костюмах. За тією композицією іде ряд менших форматом праць, в яких самі назви говорять, про що мистець в них розповідає: «Культив Інді», «Проклада орла», «Обрядовий танок», «Танок орла», «Після танку», «Крутимі стежками» і т.д. Хоч усе це дійшло в ті самі природи, посеред скелі, глядач не відчуває якоїсь повторності і кожну річ сприймає з однаковою свіжістю. Мистець свідомо надає кожному образу індивідуальну атмосферу, що стає джерелом того відсвітування, який вражає. Захоплюючим є пейзаж під назву «Індіго», в якому мистець, використовуючи випробувану фактуру скелі, надає їм несподівано грайливості брунатних, синіх і асноблатних тонів. Це немаче сильніший удар, що будить до свіжості в потопі тонів симфонії. В композиції «Спека» мистець символічно дає сюрреалістичну концепцію спекти при допомозі сферичних форм а просторі з людською постаттю. Композиція «Культив Інді» чарує своєю легкістю технічного виконання і гарною, прозорою гаммою золотистих і блакитних кольорів. В обох цих композиціях Бачинський показує велике вміння, з яким він рисує і малює людську постать. У Бачинського нема ані одного фрагменту в його образах, в якому мистець виказував би технічну безпорадність. Тому кожна його композиція має характер старанно викінчення, з продуманою кольористичною гаммою та серйозною опрацьованою фактурою всіх елементів. Мистець любить гладку поверхню, на якій кладе фарби, а питомий йому спосіб, що є частиною його особистого здобутку дорогою поважної праці над собою. Бачинський не любить задержуватися на здобутих етапах. Він сам каже, що все показане на виставці є частиною його постійних експериментів, над якими без перерви працює.

Володимир Бачинський є дійсним і активним членом ОМУА, а крім того здобув собі вже ім'я в американських мистецьких колах, де належить до різних професійних асоціацій та часто бере участь у виставках в галереях Нью-Йорку, Каліфорнії та ін.

Петро Андрусів

Ширення правди

(З нагоди 10-ліття «Українського Історика»)

Ніхто не сумнівається і не треба доказувати, що поняття суверенної України мусить бути собі в світі право громадянства.

Цього можна досягнути тільки наполегливим ширенням правди про Україну, про її минуле, про теперішнє колоніальне положення про логічні, слушні вимоги її народу та про майбутнє перепити і пожиточну для світу роллю самостійної, з високою культурною, мирної, української держави над чорноморським басейном, на грані між сходом і заходом.

Успішно й реально ширити правду можна лише спокійно, переконливо, науковою методою, де все ґрунтується на фактах і джерелах. Це єдиний спосіб, де єдина мова зрозуміла в світі.

Такою мовою почали говорити наші науковці — історики під проводом свого сеньйора і голови проф. Олександра Оглоблина та енергійного, працюючого й рішучого проф. Любомира Винара з Кентського Університету, біля Клівленду, як секретаря Українського Історичного Т-ва і основника «Українського Історика». Почали вони говорити — випустивши у науковий світ перше число «Українського Історика» в 1963 році. Від того часу щорічно появляється 4 числа журналу. Спершу журнал був скромний й виглядом і числом сторінок. Згодом він став нормальним збірником. За останні 10 років (1963 до 1972) вийшло 36 чисел, що разом мають 2370 сторінок друку. Зміст надзвичайно цікавий (не тільки для науковців), позем статтей на високому рівні. Цілість репрезентує українську правду без закиду.

Український Історичний Т-во проголосило в останній випуску журналу (ч. 3-4 за 1972) — десятиріччя «Українського Історика», запевняє Українську Громаду, що головним завданням історичного журналу було й є під-

нявати та боронити інтереси справжньої української історичної науки й просити ширити загальну матеріальну підтримку видання.

УТІ хоче це видання ще краще розбудувати, але за рахунок не тільки посягати на пожертви зі сторони науковців, але головним чином всіх цих громадян, які розуміють вагу ширення правди про Україну й які згодні, а то й раді, що своєю матеріальною щорічною систематичною участю у видавничому фонді «Українського Історика» стають співучасниками видання.

Цю частину українська спільнота громади може здійснити в двох спосіб: передплачувати журнал щорічно (дол. 12 — на рік), або стати постійним меценатом Товариства зі щорічною виплатою 50 дол. У ювілейному році «Українського Історика» замовити громадяни і установи можуть також зложити одноразовий ювілейний донат від 300 до 1000 дол. або більше і стати доживотним членом-фундатором «Українського Історика» та одержувати всі історичні видання.

Немає сумніву, що масове меценатство української історичної науки знайдеться. Масаю на це докази. Українське масове меценатство допомагає видати у вільному світі Українську Енциклопедію НТШ. Нещодавно біля 8000 українських меценатів уфудувало українські три катедри на Гарвардському університеті. Вірно, що для оборони і дослідження українського минулого теж знайдеться масове меценатство, яке облігатиме відповідальну і жертвенну працю на шляху науковців та захопить їх зрозумінням справи до ще більших зусиль й до ще напівлегальнішої праці.

Адреса «Українського Історика»: «The Ukrainian Historian» P. O. Box 312, Kent, Ohio 44240.

А. М. Міляник

РЕЦЕНЗІЯ З БУДУЧИМ

(Закінчення з стор. 2-й)

Почуття власної гідності, так скорботно плакає, потрапила нова еміграція з Рідного Краю. Для неї мова українців тут виглядала комічною, осягнення обмеженою, організації незадовільні. Амбіції нової еміграції перевищували сподівання старої. Колеж, середня школа та музей осталися до сьогодні, зі скромним бюджетом, малою кількістю студентів та малим зацікавленням української спільноти.

Посилуючи збіркову акцію, «Америка» писала в 1940 році (19 вересня): «Почалося від смирних початків: Українська Вища Школа і Мала Семінарія. А в мірі розмірів катаклізму, що захопила наше вище культурне життя в Європі, ці мирні початки розроста-

Святочні сходи в Рочестері

1-го квітня ц. р. о 5-й год. по пол., в залі новобудованої церкви Богоявлення, відбулися Святочні Сходи членів нашого Т-ва за патріархальний устрій УКЦеркви, мирян та запрошених гостей, присвячені 81-літтю з дня народження і 10-літтю звільнення їх Блаженства, Верховного Архископа Кардинала Йосифа, з більшовицької катогорії. Свято відкрив голова Т-ва п. М. Сіна і по відспіванні молитви їх Блаженству, представив промову д-ра М. Лозу з Бюфало. Отець монс. Н. Бабак відкрив свято молитвою. Д-р Лоза відзначив перебіг боротьби за Помісність і встановлення Патріархату і навів заслуги їх Блаженства на цьому полі. Відтак мгр Я. Козарський прочитав статтю швейцарського суїта Роберта Гопа п. н. Українське питання», друковану в швейцарському журналі «Орієнтир», вона з'ясує ситуацію нашої церкви на тлі ватиканської політики. Присутні обдарували промовців оплесками.

Грошова збірка на фонд Церкви в Потребі принесла понад 1200 дол. Церква св. Йосафата склала 328.25 дол., коли церква Богоявлення 888.75 дол. П.н. О. Галушевська пожертвувала 50.00 дол. хоча її муж хворий і від кі-

лювати та боронити інтереси справжньої української історичної науки й просити ширити загальну матеріальну підтримку видання.

УТІ хоче це видання ще краще розбудувати, але за рахунок не тільки посягати на пожертви зі сторони науковців, але головним чином всіх цих громадян, які розуміють вагу ширення правди про Україну й які згодні, а то й раді, що своєю матеріальною щорічною систематичною участю у видавничому фонді «Українського Історика» стають співучасниками видання.

Цю частину українська спільнота громади може здійснити в двох спосіб: передплачувати журнал щорічно (дол. 12 — на рік), або стати постійним меценатом Товариства зі щорічною виплатою 50 дол. У ювілейному році «Українського Історика» замовити громадяни і установи можуть також зложити одноразовий ювілейний донат від 300 до 1000 дол. або більше і стати доживотним членом-фундатором «Українського Історика» та одержувати всі історичні видання.

Немає сумніву, що масове меценатство української історичної науки знайдеться. Масаю на це докази. Українське масове меценатство допомагає видати у вільному світі Українську Енциклопедію НТШ. Нещодавно біля 8000 українських меценатів уфудувало українські три катедри на Гарвардському університеті. Вірно, що для оборони і дослідження українського минулого теж знайдеться масове меценатство, яке облігатиме відповідальну і жертвенну працю на шляху науковців та захопить їх зрозумінням справи до ще більших зусиль й до ще напівлегальнішої праці.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

А. М. Міляник

Адреса «Українського Історика»:

«The Ukrainian Historian»

P. O. Box 312, Kent,

Ohio 44240.

ЛЕСЯ

(В сороковий день смерті Лесі Чайківської + 5. 8. 1973)

1957 рік. У Палесті збираються діти. Мати приводить їх двох. «Прийміть і їх, хай зростають разом, в громаді».

Він молодий, хвостик під себе і підняв буйним, куцеравим вітром у гурт. Вона — промінь сонця — ніжна, скромна, а може й встиглива? У вишпіваній блузочці, закошачена... «Скільки тобі років?» — «Дев'ять». Очка асн-голубі і в них стільки ніжності, доброти — душа як паутиння... «Як звали тебе?» — «Леся». Прийшла в гурт — асний промінь в очках, ласкава усмішка на устах. Це вона — Леся.

Завжди скромна, спокійна, ласкава і ніжна. Це — Леся. Ніхто не почув у гурті якогось гнівною, терпкого слова. Кожному — приятель — Леся... Душа — ніжна, вражлива, обдарована, Леся ласкава, інсценізація, Леся в хлімі, Леся — роїва, бунтучна. Вона ж у громаді, в гурті...

Після гайскули — Леся їде на Союзіку, на курси — попрацювати — пожеми своїх, кожному близька і дорога. Наступного року не прийшла. Кожний її відчув і брак, її відсутність.

У рік цей — двадцятьперша її весна... Час коли у таких молодих — крила на вавіс ріст — ширину... у простори — до краси й буйності. І тоді Боже провидіння покляло важкий хрест на її ніжні рамена і поправдою — у важку і довгу дорогу — на Голготу... Надлюдські болі, терпіння... Ніякого докору, дорікання, жалю — це вона Леся... На прощання цей самий теплий погляд ніжних очей — ніжна усмішка — допобачення. При ній її мати Анна тісно самою крокує дорогою — серце болем переливається...

За два дні зі шпиталю до дому. Зразу до Лесі, щоб поговорити... заки люди зійдуться на «Вічний пал'ят». Леся така сама як шістьнадцять років тому — закошачена, вишпівана блузочка і як промінь сонця — ніжна... Добряча... Лише на прощання тим разом ані теплого погляду її очей, ані ніжної усмішки.

Дивується місто... Кого ж в останню дорогу супроводить — понад 60 авт? Це українська громада — до останку разом з Лесею, яко у гурті зростала зі своїми. Лише мене там не було. — Хай тих пару слів і жмукт споминів торкнеться квіткою — її домовини... М. Кальба

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ФОРМАЛЬНО ВІЗНАЛА новопроголошену грецьку республіку з уваги на зміну в Греції режиму і політичної системи. Інші західноєвропейські держави поінформували, що вони цього не робитимуть, бо вони визнають держави як такі, а не їхні уряди. Не з'ясувалося ще становище ЗСА до грецької республіканської режиму, враховуючи той факт, що в ЗСА є сильна опозиція проти грецької мілітарної диктатури.

НА ФОРУМІ РАДИ БЕЗПЕКИ ООН ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ДИСКУСІЯ над положенням на Близькому Сході. Делегат Ізраїлю відкинув вимогу Сінату створити окрему незалежну палестинську державу, бо, як сказав він, державою палестинських арабів фактично є Йордан і не існує потреба на ще одну окрему палестинську державу

Владика Шмондюк, духовенство та численна громада...

(Закінчення з стор. 1-й)

му ж похоронному заведенню панакхиду відправили о. декан Володимир Андрушків, пл. сен. о. Богдан Смик, о. Богдан Волошин і о. д-р Теодор Гуманицький. І знову біля домовини бл. п. Юрія, акритого синьожовтими прапором, що його туди поклали його друзі - пластуни, стояла почесна стійка пластуни і пластунок, очолена крайовою команданткою пластунок Іриною Богачевською і крайовим командантом пластуни Юрієм Данилюком. Зібрався теж, як і попереднього вечора, учасники, священники, товариші зі шкіл, де колись навчався бл. п. Юрій, Люба і ще тепер вчителі Саген. Усю кімнату застипували квіти і вінки (68) від найближчої рідні та знайомих. До церкви св. О. Миколая домовини з Покійних внесли товариші Покійного, його друзі - пластуни, рідні та знайомі бл. п. Софії та її сина; зібрався там коло 500 людей, щоб їх супроводити і попрощати.

У церкві започинали співають Службу Божу відправили: пл. сен. о. Богдан Смик, о. декан Володимир Андрушків, о. д-р Теодор Гуманицький, о. Павло Теодорович, о. Йосиф Лукашевич і о. Богдан Волошин. Проповідь вів о. Богдан Смик, водночас пропонував Покійних, підкреслюючи чесноти, й висловлюючи їхні християнські і суспільні найближчі рідні співчуття. Панахиду відправили Владика Йосиф Шмондюк, відтак він висловив проповідь. Співали ті ж самі хор, що під час парастасу. Із церкви св. о. Миколая тліли останки Покійних супроводили багатолюдні процесії на місцевий український цвинтар. Там панахиду відправили о. Богдан Смик, Покійних прочитали: бл. п. Софію в імені товаришок із Зальцбургської гімназії — Дарія Семенів, від імені роя „Кобри“, пластунок-розвідник Василь Боднар; він згадав дворічний поет вихованця бл. п. Юрія у роц „Соколів“, склавши на його домовині свою пластову хустку і пластову лелічку, від Пластової Станиці в Коговці — станиций

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗАПНЯВ ГОЛОС в справі „Радіо Вільна Європа“ та „Радіо Свобода“, звертаючи до Конгресу, щоб Конгрес дав уповноваження на постійні фонди для цих радіостанцій та, щоб була створена спеціальна комісія для управління ними. Речник Державного Департаменту, Кенет Раш, виступаючи перед сенатською комісією для закордонних зв'язків, заявив, що ці радіостанції є головними джерелами інформації для мільйонів людей Східної Європи та Східного Союзу, оборонний бюджет ЗСА може треба буде збільшити, за-

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи“

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

що Адміністрація не буде поміщувати жадних оголошень

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІШЕНІ

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

„СОЮЗІВКА“

ОСЕЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в КЕРТОНКОНІ, Н. Й.

приймає вписи дітей у віці від 7 до 11 років

— на —

ДИТЯЧУ ОСЕЛЮ

яка триватиме

для ДІВЧАТ — від 23-го червня — 14 липня 1973 року

для ХЛОПЦІВ — від 15-го липня — 4 серпня 1973 року

Прощу прийняти сина доньку до Дитячого Табору на тижні, починаючи від до

Ім'я таборника Чи член УНС?

Адреса

Телефон

Дата народження Вік

Рік у школі

Батьки

По ближчій інформації та за запитаннями до ви-повнення, прощу зголошуватися на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Kerhonskon, N.Y. 12446 Tel. (914) 626-5641

СПОРТ

Клівлендські революції

Клівленд, Огайо, кінець травня 1973. — В Ст. Луїсі (Мізури) у четвергінній зустрічі прийшов кінець снам юнйорів клівлендсько-го „Львова“, що вони здобу-дуть чаші й чемпіонат Аме-рики. Суперник СЕКО — насправді, юнйорська пер-резентація Ст. Луїсу — зай-мається футболом з європей-ською інтенсивністю тренін-гів, постійний натиск на во-рота українців швидше, чи пізніше мусів принести ус-пих. Першу частину гри на-ші хлопці вдержали 0:0, але в другій — випозичений підтримувати воротар „Льво-ва“ грав як початківець... Вислід 0:5 говорить про різ-ницю цілої одної класи між суперниками, якої насправ-ді не було... Юні „Львови“ вернулися додому з по-становою посилити працю на тренінгах. Але звідки на-брати добрих суперників у змаганнях — як четверо цю-горичних змагань цих же юнйорів А „Львова“ дали їм чотири перемоги й відно-шення ворт 19:1... А без сильної конкуренції можна бути тільки „великим між-малими“, з неминучим про-валом у зустрічі з дійсними величинами... Сак чи так, 16-те місце в Америці теж чогось варте — і симпатии „Львова“ повинні б скинути-ся „в капелюх“, щоб пола-мати дефіцит виправ до Ст. Луїсу. І тут посеред клівлендських буднів відбу-лася низка революцій, що в міжчасі відбулися в тутеш-ньому футбольному спорті.

Найважливіша звучить гро-тескою: Америка збунтува-лася проти прихильності — і створила собі незалежну від Лейк Ірі Сакер Лиг „Аматор-ська Футбольна Ліга“. Мину-лої осені місцевий діяч Фред Тондер написав у „Плейн Діллер“ статтю, в якій обви-нював у провід Лейк Ірі Лиг у всіх можливих і немо-жливих гріхах супроти суто-американських шк і льях дружин. Тодішній голова Юнйорської ліги і тренер „Львова“ — інж. Андрій Шепарович у тому ж щоден-нику збив, як безпідставні, всі закиди, крім одного за-кид про національні назви клубів. Во цей закид (як ви-явила практика в Торонті й деінде) апроваджує в зача-роване коло: ліквідація на-ціональностей назв авто-матично відкидає національ-ностеву публіку й веде до лі-квідації футбольного спор-ту... Як воно й не було б, Ама-торська Футбольна Ліга, що об'єднує головню шкільні дружини. Веде її згаданий Ф. Тондер.

З чисто - українських ре-волюцій небувало дотепер відмододження проводу й лі-квідацію платень для найма-них змагань слід повітати як уздоровлення організму й „політики“ клубу. Це боже-вілля впровадж розвів пла-тити за гру винаймленим чу-жинням, в умовах, де клуб може тільки зібрати в капе-люх декілька доларів на оп-лату судді (в Клівленді все ще навіть найвища Мейжор Дивіжен відбуває свої зма-гання на відкритих парко-вих грощах). Звідки ж бра-лися дотепер гроші на опла-ту чужих наслідків? — спи-сав читач. Отже, влаштува-вано тихі („спійк ізі“), як за-часів прогібції в Америці збір-ки між спортовими сим-патиками. Відтепер такі збір-ки (якщо будуть), то йти-муть на корисні цілі, як сплати згаданого дефіци-ту поїздки юнйорів до Ст. Луїсу, на оплату доброго тренера, вираду для дружин тощо. Відповідальним за пе-рехід на чисто - аматорський характер дружин „Львова“ з згаданий інж. А. Шепаро-вич, який цього року взяв провід дорослої дружини. На-таку „революцію згорі“ сім наймаших дотепер змагань найстаршої дружини зреа-гували виступленням із ря-нування клубу. Але втрата не-дуже велика: на їхнє місце прийшли власні юнйори, я-кі своєю амбіцією і фізичною кондицією зовсім надолужу-ють „втрату“. Дотеперішній доробок найстаршої дружи-ни: 3:7 пунктів п'яти зма-

гань (проти найсильніших суперників) і четверте місце (перед минулорічним чемпіо-ном — Загребом!) — зовсім не гірші від минулорічних здобутків „Львова“, з плат-ними наслідками, в такій же період часу. А сенсацій-на перемога 3:2 над Донав Швабен (які, два роки тому, виселювали філадельфій-ський „Тризуб“ з турніру за-чашу Америки) доказує, що така революція повинна бу-ла відбутися далеко раніш...

Цьогорічний провід „Льво-ва“, за декількома винятка-ми, творять чинні змагуні (отже нема на кого нарікати — треба просто працювати). Ос склад проводу: дир. О-лег Тарнавський — голова; інж. Андрій Шепарович — заступник голови; Микола Чухрай секретар; мгр Юрій Макогон — скарбник; д-р Зенон Винницький — прес-референт; Іван Жига, Осип Росул — представники до ліги; інж. А. Шепарович — провід дорослої і наймолод-шої (класа Е) дружин; Лю-бомир Мудрий — провідник резерви; Ігор Жига — юн-йори А; мгр Ю. Макогон і Петро Радзкевич ведуть дружини В і С(і).

В ході роблення весняних порядків треба ствердити ре-волюцію в здобутках „Льво-ва“ з цьогорічного футболь-ного турніру на залі: юн-йорські дружини, які завжди рятували славу клубу, цим разом вийшли з нічим, а до-росла дружина й резерва (я-кі дотепер загалом не грали „фільм“), здобули почесні другі місця. На зеленій му-раві ослаблена відходом а-сів до старшої дружини ко-манда „В“ покищо має важ-ке життя (одна перемога — три поразки), натомість дружина „С“, підготував-шись за зиму, має в доробку не тільки багатство пунктів, але й інфляційно - високе відношення ворт. Симпатии „Львова“ нетерпляче ждуть на поворот Романа Росула, який усе ще помагає „Інтер Італі“ здобути чашу Аме-рики (останню переможемо мо-гутніх „Греко - Американ-ців“ у Нью Йорку!). Фіналь-на перемога на „Маковейм“ („Маккабіне“) в Каліфорнії принесла б національностеву парцеляцію („свинки перемо-ги“, з якої нам припала б од-на одинадцата частина — за Р. Росула...

У відбаванкових чемпіона-тах міста українська дружи-на здобула третє місце.

ПРЕМ'ЄР КАМБОДЖИ ТАМ ЗАЯВИВ, що є дуже малі вигляди на шоре закінчення війни в Камбоджі з до-помогою переговорів. Він виключив також безпосередні переговори між теперішнім урядом та принцом Сіганау-ком, який тепер перебуває в Китаю. Ін Там підкреслив ва-жливість американської допомоги для Камбоджі, але ви-словив впевненість, що йому вдасться втримати ситуацію під контролею навіть без такої допомоги.

НЕМА ТО ЯК НА

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсильських горах

бля м. КЕРТОНКОН, Н. Й. Замовляйте місця зачасу на: КИНАТИ - НА НЕЗВІСНІЙНИЙ ВАКАЦІЙНИЙ ПОБУТ НА СОЮЗІВЦІ

Горська природа, відпочиваюча кімната, до-машня кухня, 5 тенісних м'ячів, відпо-чинковий плід, олімпійського розміру ба-сейн, мистецькі і розважальні ігри, забави та багато інших угоджень.

Дитячий Табір

Для вік 7-11 р., який триватиме: для ДІВЧАТ — від 23 червня — до 14 липня 1973 р.

для ХЛОПЦІВ — від 15 липня — 4 серпня 1973 р.

Тенісний Табір

ХЛОПЦІ І ДІВЧАТА (12-18 рр.) від 23-го до 30-го червня 1973 р.

Курси Українознавства

від 5-го до 29-го червня 1973 року

Ім'я і прізвище Адреса

Вік Член УНС. Відділ ЗНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: Слабо Задовільно Добре

Залучую на рахунок оплати (Повна оплата курсів — \$150.00. Повнону належності треба вилатати із аппліка-цією).

ЗАМОВЛЕННЯ ВИСЛАТИ: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Kerhonskon, N.Y. 12446 Tel. (914) 626-5641

ЗМІНА АДРЕСИ

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ“

81-83 GRAND STREET (P.O. Box 346)

JERSEY CITY, N.J. 07303

ДОЛУЧУЮ 25 ЦЕНТІВ — прошу замінити мою адресу:

Моя СТАРА АДРЕСА була:

ЧИСЛО ВІДПІЛУ (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Zip Code

Call (201) 643-4060 Between 10 A.M. - 1 P.M.

TOOLMAKER Experienced on progressive dies. Steady work with full Co. paid benefits including Blue Cross, Blue Shield, Profit Sharing, Pension Plan, Tuition re-mission and a good growth opportunity.

RED DEVIL INC. 2400 Vauxhall Rd., Union, N.J. (201) 688-6900, ext. 66 An equal opportunity employer

Вступайте в члени УНСоюзу!

СОЮЗІВКА ПРОГОЛОШУЄ

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР для хлопців і дівчат

у віці 12 до 18 років

від 23 до 29-го червня 1973 р.

ПРОГРАМА: щоденний прохор, інструкції гри теніса для початківців і завантажувач, основна техніка, тактика, теорія, підготовка до турнірової гри.

Інструктори: Юрій Савчук і Зенон Опалко. Таборники повинні привезти свій власний вийрад (включно з трьома банками м'ячів).

Оплата — карч і помешкання: \$66.00; теніс: \$34.00. ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — це найкраща нагода приготу-ватись до турнірів на Союзівці!

Зголошення висилати на адресу: SOYUZIVKA

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE

Kerhonskon, N.Y. 12446 Tel. (914) 626-5641

ТАРЗАН, Ч. 6948. Генерал Іте прощається з Тарзаном

I HATE TO LEAVE YOU HERE LIKE THIS, TAREZAN! I WANT YOUR LEGS TO HAVE THE BEST MEDICAL CARE WE CAN OBTAIN. I SEE YOU—LET ME FLY YOU TO MONKAZZ'S HOSPITAL!

THANKS FOR FLYING ME HERE, GENERAL. I PROMISE TO USE THE BEST RADIO MEDICAL CARE WE CAN OBTAIN. I SEE YOU—LET ME FLY YOU TO MONKAZZ'S HOSPITAL!

GOODBYE, CHIEF! I'LL PRAY FOR YOUR JOB WELL!

WE MAY NEED MANY PRAYERS, CHIEF OF SKY MACHINES.

Різне

Українське Виспільне Бюро

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Avenue, New York City

Tel.: (212) 475-7430

ВИСЛІД ПАЧЕВ

з ОДНОМ І КАРЧОМ в УКРАЇНУ І ДО СОЮ. Мале не скарди все потрібно до ви-слід. Послано також РУБ-ЛІВІ ПЕРТІФІКАТИ і при-маско ПАЧЕВ до ПОЛІПІ (таким жвавим речі). Ураді, години: від понед. до суботи 8:30 — 6:00 веч. В неділю від 10 до 2 по пол.

НА ПРОДАЖ В КЕРТОНКОНІ РАЙЧА

На 1 акр. 3 спальні, встанови з коминаком, гарниз. 7 ват, злижено \$26,500.00. Також до-же гарниз. 5 акрів. Зв'язано до \$10,000.00.

NINA SURAWY — Broker Chelsea Motel, Kerhonskon, NY

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ

БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайте до

УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO.

88 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-5400

ВСЬОГО ДВА РОКИ у СВОЄМУ ЖИТТІ КОРИС-ТАЄ ДИТИНА З НАВЧА-ННЯ у САДОЧКУ чи СВІТ-ЛИЧІ. НАСЛІДКИ ЦЬО-ГО — ВСЕ. ШО В ТОМУ ВІП ВОНА ЗАСВОТЬ, ДАС ПІДСТАВУ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ. НЕ ЖАЛІТЕ ТРУДУ І ВИКОРИСТАЙТЕ ЦЕН ЧАС ДЛЯ ВАШОЇ ДИТИНИ.

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.

Директор Похоронного Заведення 125 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10003

Tel.: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

PETER JAREMA

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

3362 Boston Rd. NEW YORK, N.Y. 10469

Tel.: 863-2475

Директор ПОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ

Заслуж. владивітський по-хорон в каліфорнії, по-ложених в кожній районі міста. Похорони по міні-мальним цінах.

НОВАЛЬЧИН FUNERAL HOME

Completely AIR CONDITIONED

Займається Похоронами в сестрі NEW JERSEY.

Ціни приступні для всіх. Обслуговування я найкраще. У випадку смутку в родині, кляче, як в день, так і вночі

WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager

129 Grand Street (cor. Warren Street) Jersey City, N.J. 07302

HEnderson 4-5131

„VILLA MARIA“

209 E. Crocus Rd. Wildwood Crest, N.J. 08260

Tel. (1-609) 522-9005

Винаймасом помешкання з 1-2-3 спальнями, з приватними кухнями, лазничками і великими терасами.

Також окремі кімнати, в кожній є злив з хо-лодною і гарячою водою. Є спільна кухня.

Чисто і спокійно, ціни помірковані.

Відкрито від 15-го червня до 15-го вересня.

У червні і вересні — ціни знижені.

По резервацію, прошу писати або телефону-вати —

МАРІЯ

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпери (академії, посмертні за-мки, розшуки, подяки) \$2.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестивали, шкільні, бенкети, банки, про-даж домів і т. д.) \$3.00

ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторін-ка) по \$3.00 за кожну роз оглошення.

ВИГOTOВЛЕННЯ КЛІПШЕ на одну шпальту \$4.75

ВИГOTOВЛЕННЯ КЛІПШЕ на дві шпальти \$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути че-ргове оголошення, доки не будуть вирішені по-передні рахунки.

MALE & FEMALE

ТАУ

АВТОБУСОВІ ВОДИ

Зарбок понад \$200 на тиждень для Transport of New Jersey. 5 днів в тиждень, вакації, платні свята, велика командна команда — Blue Cross — Blue Shield. Можливість операцій.

Голосятись від понед. до п'ятниці 8:30 р. до 3 по пол. Employment Office, 180 Boyden Avenue, Maplewood, New Jersey.

An Equal Opportunity Employer M/F

TNJ

TRANSPORT OF NEW JERSEY

В оселі лікувочих мужів „Дім Момбай“ зберігає лі-карські тайни, що їх не від-крили інші люди... Я з найбільшою нехитію залишаю тебе, Тарзане, тут у такому стані! Хочу, щоб твої ноги отримали найкращу лікарську опіку, яку мо-жемо мати. Влагаю тебе, до-криж, щоб я завіз тебе до шпиталю в Момбузі! Дякую за привезення ме-не сюди, генерале! Обіцяю,

що живи свого радіоапара-ту, коли Мелу і Момбай прийдуть до висновку, що мій параліч — є поза межа-ми їх можливостей лікуван-ня!

Бувайте здорові, жодне Мелу і Момбай! Молось, щоб ви добре виконали свою роботу. Ми будемо потребувати багатьох молитов, володарю небесних машин!